

PODSEĆAJ NAS

Podsećaj nas svakodnevno, jer smo skloni zaboravu
Od soja smo nepokornog, omrznuti, i mržnji odani
Neuki smo, ali savete izbegavamo
Spremni na prepirku i svađe
Odlučni da prezremo svako čovekoljublje

No, ti ne odustaj, podsećaj nas uporno
Istraj u dobroti kao što mi istrajavamo u zlu
Ne kloni se izopačenosti i greha našega
Nego se dovijaj mudrosti
Kako da nas razboritosti podučiš
I trpljenju privoliš

Ne kloni u časnoj nameri, ma koji da jesi
Jer niko nije samo od bezumlja sazdan
Valjda i u nekom od nas kuca dobrota u srcu
I blagost u razumu

Zato nas podsećaj, ma koliko ti se činilo besmislenim
Bez obzira na kletve kojima će razvodnjavati tvoju volju
Samo nas podsećaj
Podsećaj nas svakodnevno

NA OPREZU

Stalno na oprezu
Na udici, mamac što ne sme da se cima
Bez trzaja, bez daha, samoubilačkog besa
Bunilo što se nelagodom stresa

Veština je to bezizlazom točena
Rěči poniznih prašinom sročena

Na oprezu, dakle, stanju osobenom
 Nesigurnoj santi što izdajnički pluta
 Grešno, a bez greha, nedolično sveden
 Na poniznost, igru apsoluta

Sve je slučajnost, o apsurdna
 Zamena teza, nijanse il' glasa
 Gledano sa strane (još sam na oprezu)

Vidim žrtvine žrtve žrtvu
 Vidim – nema nam spasa

KUĆA

Zidao sam tu kuću, moju kuću
 Sa najboljom namerom da se skućim
 Kao što sav svet zida, uostalom

Zidah je
 I prezidah obiljem onoga što sam
 Naumio da raspoređujem između zidova

Ispalo je, međutim, da je i kuća zidala mene
 Pa sam počeo svakodnevno da se provetravam
 I da uživam u zavijorenim zavesama
 Sa kojih je naglo bledela noću upijena vlaga

Svestan pogubnog uticaja stresnih situacija
 Smišljao sam kako da se ratosiljam
 Te *cigla-cement-pesak-malter* materije

Srećom počeo je rat
 Jednog dana naišao je mrski neprijatelj
 I raskućio me

Sad sam opet slobodan čovek